

§ 56.

Skæer den Forhøndelse, Indstævnte ifølge § 25 maa foretage, eller de i § 27 ommeldte senere Forhøndelser ved Stævningsmændene, erholde disse det Halve af Betalingen for en Stævnings Forhøndelse.

§ 57.

Denne Lov træder i Kraft den . . . .

Fra samme Tid indbringes ingen nye Sager for den nuværende Soret i Kjøbenhavn, og dens Forretninger gaar over til Søs og Handelsretten sammesteds. Dog bør de Sager, der til hint Tidspunkt allerede ere inkaminede, føres til Ende ved Soretten overensstemmende med de hidtil gjældende Regler; forsaavidt ikke begge Parter ønske dem overførte til Søs og Handelsretten.

Motivene til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

I sin 9de Samling vedtog Folkethinget med 60 Stemmer mod 1 et af tvende Kjøbenhavnske Rigsdagsmænd indbragt Forslag om, at Thinget skulde udtale sig for Usikkerheden af, at der af Regjeringen fremlagdes Lovforslag til Oprettelsen af en Søs og Handelsret i Kjøbenhavn og andre Stæder i Riget.

Efter den Opfordring, som denne Folkethingets næsten eenstemmige Beslutning indeholdt, har Ministeriet taget denne Sag under næsteste Overveielse. Angaaende Rigtigheden af den Hovedtanke, hvorfra Thingets Beslutning var udgaaet, kunde der nu vistnok ikke være nogen synderlig Tvivl. Det er nemlig indlysende, at Handelsforhold flikkest ville kunne ventes paadømte overensstemmende med deres Væsen og den Mening, Contrahenterne have havt ved at indtræde i Retsforholdet; af en Domstol, der væsentlig bestaar af Mænd, som ved umiddelbar Anskuelse ere fortrolige med Handelsforretningernes Natur, og som have Kjendskab til de i Handelsverdenen herskende Retsanskuelser og de der udviklede Retsætninger. Det maatte

fremdeles være et for den foreslaaede Foranstaltning talende Moment, at saadanne Retter ere eller staae i Begreb med at blive indrettede i de fleste europæiske Stater*). Heller ikke er denne Tanke fremmed for vor Retsudvikling; thi den har allerede for lang Tid siden gjort sig gjældende med Hensyn til Søhandelen og de dermed i Forbindelse staaende Forhold, for hvilke der i Kjøbenhavn er oprettet en egen Domstol, der oprindelig udelukkende, senere i alt Fald for den aldeles overveiende Deel, har bestaaet af Søs og Handelskyndige.

Tvivlsommere maatte det derimod forekomme Ministeriet, om Man burde blive staaende ved det allerede tilstedeværende Grundlag, saaledes at Man blot udvidede Soretten. Virkefreds til alle Handelsfager og forstærkede det handelskyndige Element i Retten, men lod Processmaaden i det Væsentlige urørt, eller om den paatænkte Forandring maatte udstrækkes ogsaa til Proceduren. Dette sidste Alternativ maatte Ministeriet efter moden Overveielse erklære sig for. Om end nemlig den nuværende Sorettsprocedure mere end den almindelige civile Procedure er stiftet til at fremme Sagernes hurtige Afgjørelse, forekom det dog Ministeriet klart, at der var Trang til en Processform, der i endnu høiere Grad lod Hensynet til Handelsfagernes hyppigt meget paatrængende Natur ssee Tyldest. Hertil kom, at Man ved Organisation af en ny Ret, som den dog i ethvert Fald vilde blive, efter Ministeriets Formening ikke kunde indgaae at gjøre et Forsøg paa at fyldestgjøre den i Grundlovens § 79 udtalte Tanke, at mundtlig Retspleie saavidt muligt skal indføres i alle Sager. Da nu Handelsfagerne saagodt som i alle de Lande, hvor særegne Handelsretter ere indførte, behandles efter en mundtlig Processform, maatte Ministeriets Tanke naturligen ledes hen paa, om der fra noget af disse Lande maatte kunne hentes brugbare Elementer til en Forandring af den hidtilgjældende Processform. Saavel for at vinde den indtrængende og fyldige

*) De findes saaledes i Frankrig, Belgien, Hamborg, Bremen, Østerrig, Bayern og flere mindre tyske Stater, i Spanien, Portugal, Rusland, største Deel af Italien m. fl.; i Preussen og andre tyske Stater forbereder Man for Tiden deres Indførelse.